

Sygn. akt VI U 74/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2014 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSR Przemysław Chrzanowski

Protokolant Adam Skulski

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy W. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w W.

o jednorazowe odszkodowanie

w związku z odwołaniem W. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W.

z dnia 27 grudnia 2013 roku znak: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VI U 74/14

UZASADNIENIE

W. W. wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 27 grudnia 2013 roku, znak (...), na mocy której Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał i wypłacił ubezpieczonemu odszkodowanie w wysokości 1.408,00 zł za 2 procent uszczerbku na zdrowiu. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podniósł, iż zaskarżona przez niego decyzja jest nie zgodna ze stanem faktycznym oraz z przepisami. Odwołujący wskazał, że w dniu 19 lutego 2013 roku uległ wypadkowi w pracy, na skutek którego doznał urazu głowy, ręki i wielopromieniowego złamania kości śródstopia. Wobec doznanych obrażeń, ubezpieczony zmuszony był odejść z dotychczasowego miejsca zatrudnienia, ponieważ nie był w stanie podolać swoim obowiązkom, a zakład pracy nie dysponował wówczas stanowiskiem, na którym odwołujący mógłby zostać zatrudniony. W chwili obecnej wnioskodawca ma problem ze znalezieniem odpowiedniej dla siebie pracy i w związku z tym od 31 października 2013 roku jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku. Na tej podstawie odwołujący wniósł o wypłacenie mu odszkodowania w odpowiedniej wysokości (odwołanie – k. 1 – 3).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że na skutek zdarzenia, które miało miejsce w dniu 19 lutego 2013 roku, odwołujący został skierowany do komisji lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 23 grudnia 2013 roku ustaliła u badanego 2% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Na tej podstawie organ rentowy w dniu 27 grudnia 2013 roku przyznał i wypłacił poszkodowanemu jednorazowe odszkodowanie w kwocie 1.408,00 zł. W związku z powyższym

organ rentowy uznał, iż zaskarżona decyzja została wydana prawidłowo i wniósł o oddalenie odwołania (odpowiedź na odwołanie – k. 11 -12)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. W. w dniu 19 grudnia 2013 roku rozpoczął służbę w (...)w W. przy ul. (...) o godzinie 6:00. Praca jego polegała na sprawdzeniu zgodności przyjmowanych towarów ze specyfiką. Około godziny 14:20 po sprawdzeniu transportu i podstemplowaniu dokumentów kierowcy Tira odwołujący szedł w kierunku kotary, zamykającej bramy wjazdowe. W momencie kiedy ubezpieczony dochodził do kotary nagle z drugiej strony nadjechał wózek widłowy z opuszczonymi widłami i go potrafił. Na skutek tego zdarzenia W. W. doznał urazu głowy, ręki i wielopromieniowego złamania kości śródstopia. W wyniku tego zdarzenia ubezpieczony pół roku przebywał na zwolnieniu lekarskim. W dniu 2 lipca 2013 roku została orzeczona niepełnosprawność w stopniu lekkim po doznanych urazach (karta wypadku – akta organu rentowego – k. 5, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności – k. 7).

W dniu 21 października 2013 roku ubezpieczony złożył wniosek w sprawie przyznania mu jednorazowego odszkodowania. Do jego rozpatrzenia niezbędne było ustalenie uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy w dniu 19 lutego 2013 roku (wniosek z dnia 21 października 2013 roku – akta organu rentowego – k. 15).

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 31 października 2013 roku stwierdził u odwołującego W. W. łącznie 5% uszczerbku na zdrowiu (akta organu rentowego – k. 16).

Od powyższego orzeczenia odwołujący wniósł sprzeciw do komisji lekarskiej ZUS, która orzeczeniem wydanym w dniu 23 grudnia 2013 roku ustaliła u badanego 2% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 19 lutego 2013 roku (akta organu rentowego – k. 21).

Decyzją z dnia 27 grudnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., znak: (...), przyznał i wypłacił odwołującemu jednorazowe odszkodowanie w wysokości 1.408,00 zł za uszczerbek na zdrowiu (decyzja z dnia 27 grudnia 2013 roku – akta organu rentowego – k. 22).

Postanowieniem z dnia 1 marca 2014 roku Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu ortopedii celem ustalenia, czy wskutek zdarzenia z dnia 19 lutego 2013 roku odwołujący W. W. doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości wyższej od ustalonej przez organ rentowy w wysokości 2% (postanowienie z dnia 1 marca 2014 roku – k. 15).

Dnia 27 marca 2014 roku biegły sądowy z zakresu ortopedii R. K. po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zawartą w aktach sprawy oraz po wykonaniu badania lekarskiego odwołującego zgodził się z decyzją komisji lekarskiej ZUS. Zakwestionował natomiast ustalenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 31 października 2013 roku, który zdaniem biegłego K. nieprawidłowo ocenił funkcję lewej stopy i przyznał 5% długotrwałego uszczerbku. Biegły z zakresu ortopedii wskazał, iż W. W. doznał 2% stałego uszczerbku na zdrowiu w związku z urazem, który miał miejsce w dniu 19 lutego 2013 roku (opinia biegłego R. K. – k. 22 – 24).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w sprawie materiały dowodowe, w tym o wskazaną powyżej dokumentację znajdującą się w aktach sprawy i organu rentowego oraz w oparciu o sporządzoną opinię biegłego lekarza sądowego R. K..

Sąd swoje rozstrzygnięcie oparł na rzetelnej i przekonującej opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu ortopedii R. K.. Opinia biegłego jest jasna, spójna i logiczna. W ocenie Sądu opinia biegłego jest wiarygodna i rzeczowa. Została sporządzona przez specjalistę z zakresu schorzenia odwołującego, w tym biegły ustosunkował się do żądania odwołującego po dogłębnej analizie całej dokumentacji medycznej oraz dodatkowo po przeprowadzeniu przez biegłego badania lekarskiego W. W.. Biegły przekonująco i szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko zawarte w opinii w zakresie uszczerbku na zdrowiu, jak również odniósł się do przedłożonej dokumentacji lekarskiej.

Jednocześnie należy stwierdzić, że stanowisko biegłego jest jednolite ze stanowiskiem komisji lekarskiej ZUS.

Dnia 26 maja 2014 roku W. W. nie zgodził się z opinią biegłego z zakresu (...) i złożył odwołanie, ponownie wnosząc o przyznanie większego uszczerbku na zdrowiu, ponieważ zdaniem ubezpieczonego dotychczasowe opinie lekarskie są nieadekwatne w stosunku do odniesionych obrażeń (odwołanie od opinii biegłego z dnia 26 maja 2014 roku: k. 39 -40). Na rozprawie 4 czerwca 2014 roku Sąd postanowił pominąć zastrzeżenia odwołującego z dnia 26 maja 2014 roku (protokół rozprawy z dnia 4 czerwca 2014 roku – k. 48). Zastrzeżenia te są spóźnione, bowiem korespondencja z odpisem opinii i zobowiązaniem do ustosunkowania się została złożona do akt ze skutkiem doręczenia na dzień 30 kwietnia 2014 roku (k. 35). Okoliczność zaś, że odwołujący podczas przeglądania akt w czytelni wziął tę korespondencję (k. 48), nie powoduje otwarcia ponownego terminu na ustosunkowanie się do opinii. Niezależnie od tego, w ocenie Sądu zastrzeżenia odwołującego nie są konkretne i nie wskazują na uchybienia opinii. Są jedynie polemiką z ustaleniami biegłego, zgodnymi z ustaleniami komisji lekarskiej ZUS, a nawet w pewnych momentach są nawet obraźliwe.

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Sądu wszystkie okoliczności dotyczące sprawy zostały wyjaśnione treścią opinii biegłego R. K.. Dopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłego nie było zatem celowe i konieczne.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie spór dotyczył kwestii ustalenia, czy na skutek zdarzenia z dnia 19 lutego 2013 roku odwołujący W. W. doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości wyższej od ustalonej przez organ rentowy w wysokości 2%.

W toku postępowania Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego lekarza specjalisty w zakresie ortopedii R. K. celem ustalenia, czy odwołujący W. W. doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości wyższej od ustalonej przez organ rentowy.

Biegły sądowy w sposób szczegółowy i logiczny wykazał, że W. W. doznał 2% stałego uszczerbku na zdrowiu w związku z urazem z dnia 19 lutego 2013 roku.

Zgodnie z treścią art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Treść powyższego przepisu uzależnia prawo do jednorazowego odszkodowania od zaistnienia łącznie dwóch przesłanek, tj. wypadku przy pracy lub choroby zawodowej oraz doznania stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. W. W. zdaniem biegłego R. K. doznał 2% stałego uszczerbku na zdrowiu w związku z urazem w dniu 19 lutego 2013 roku. W ocenie Sądu opinia biegłego R. K. nie budzi wątpliwości z punktu widzenia metodologii, poprawności, rzetelności i prawidłowości rozumowania.

Przedstawioną opinię biegłego R. K. Sąd uznał za miarodajny dowód w sprawie, stanowiący podstawę rozstrzygnięcia.

W świetle poczynionych powyżej ustaleń faktycznych, w tym na podstawie w/w opinii, w ocenie Sądu brak jest jakichkolwiek podstaw do przyznania odwołującemu wyższego uszczerbku na zdrowiu, niż ten dotychczas przyznany w wysokości 2 %.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oraz wskazanych powyżej przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oddalił odwołanie od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W..

z/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć odwołującemu z pouczeniem o prawie, sposobie i terminie wniesienia apelacji.